

- 6) Zarzut szósty dotyczy naruszenia zasady niedziałania surowszych kar wstecz i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań ze względu na zastosowanie wytycznych Komisji z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien⁽²⁾ w celu ustalenia grzywien nałożonych na skarżącą, pomimo iż te wytyczne zostały wydane po wszczęciu dochodzenia; wspomniane zastosowanie z mocą wsteczną wytycznych z 2006 r. doprowadziło zdaniem skarżącej do znacznego zwiększenia poziomu grzywien, którego nie można było racjonalnie przewidzieć w chwili wystąpienia okoliczności faktycznych.
- 7) Zarzut siódmy dotyczy naruszenia prawa skarżącej do bycia wysłuchaną i zasady równości broni w odniesieniu do ustalania nałożonych na nią grzywien, ze względu na to, że nie miało miejsca postępowanie kontradiktoryjne w przedmiocie zasadniczych elementów ustalania grzywien.
- 8) Zarzut ósmy dotyczy błędów w ustalaniu grzywien nałożonych na skarżącą ze względu na to, że grzywiny te zostały zdaniem skarżącej ustalone na podstawie błędnych wartości sprzedaży i), do których należało wliczyć tylko rozważane dopłaty, a nie opłaty oraz ii), które nie powinny zawierać kwot odpowiadających 50 % dochodów inbound Société Air France i KLM uzyskanych na Europejskim Obszarze Gospodarczym.
- 9) Zarzut dziewiąty dotyczy błędnej oceny wagi praktyk Société Air France i KLM wynikającej z oczywistych błędów w ocenie i z naruszenia zasady równości traktowania z jednej strony ze względu na odmówienie uwzględnienia znikomej wagi naruszeń w odniesieniu do dopłat, niewielkiego łącznego udziału stron w rynku, nieznacznych marż uzyskanych przez Société Air France i KLM oraz pogorszenia stanu ich finansów z uwagi na kryzys gospodarczy w sektorze lotniczego przewozu towarów a z drugiej strony ze względu na włączenie do zakresu naruszenia kontaktów dotyczących praktyk stosowanych poza Europejskim Obszarem Gospodarczym.
- 10) Zarzut dziesiąty dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności kar i oczywistego błędu w ocenie ze względu na zastosowanie dodatkowej kwoty 16 % do grzywien nałożonych na skarżącą oraz braku uzasadnienia dotyczącego ustalonej w tym celu stawki 16 %.
- 11) Zarzut jedenasty dotyczy błędnego ustalenia czasu trwania naruszenia zarzucanego Société Air France, które spowodowało nieuzasadnione zwiększenie grzywiny nałożonej na skarżącą z powodu tego naruszenia.
- 12) Zarzut dwunasty dotyczy oczywiście niewystarczającego charakteru 15 % obniżenia grzywien nałożonych na skarżącą na podstawie uregulowań prawnych dotyczących transportu lotniczego towarów między państwami członkowskimi i państwami trzecimi.

⁽¹⁾ Komunikat Komisji dotyczący nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach kartelowych (Dz.U. 2002, C 45, s. 3).

⁽²⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2011 r. — Air France przeciwko Komisji

(Sprawa T-63/11)

(2011/C 95/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société Air France (Roissy Charles de Gaulle, Francja) (przedstawiciele: A. Wachsmann i S. Thibault-Liger, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności całej decyzji Komisji Europejskiej nr C(2010) 7694 wersja ostateczna z dnia 9 listopada 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE, art. 53 porozumienia EOG i art. 8 porozumienia między Konfederacją Szwajcarską a Wspólnotą Europejską w sprawie transportu lotniczego, sprawa COMP/39.258 — Lotniczy przewóz towarów, w zakresie, w jakim dotyczy ona Société Air France, jak również powodów, na których opiera się jej sentencja;
- co najmniej, stwierdzenie nieważności art. 5 lit. b) decyzji nr C(2010) 7694 wersja ostateczna z dnia 9 listopada 2010 r. nakładającego na Société Air France grzywnę i powodów, na których opiera się ten artykuł lub obniżenie owej grzywiny, na podstawie art. 261 TFUE, do odpowiedniej kwoty;
- w każdym razie obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi dziesięć zarzutów, które są co do zasady identyczne lub podobne do podniesionych w sprawie T-62/11 Air France — KLM przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2011 r. — Martinair Holland NV przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-67/11)

(2011/C 95/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat R. Wesseling)

Strona pozwana: Komisja Europejska